

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5408/2022
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Ниш“ из Ниша, кога заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јовчић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3547/21 од 18.02.2022. године, у седници одржаној 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3547/21 од 18.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3547/21 од 18.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 627/20 од 29.09.2021. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља И.Ивк. ../16 од 03.08.2016. године и обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 625.513,45 динара са законском затезном каматом почев од 22.07.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.610,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3547/21 од 18.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке за износ од 625.513,45 динара са законском затезном каматом на износ главног дуга од 455.615,97 динара, почев од 01.08.2016. године до исплате и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу захтева за исплату законске затезне камате тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 455.615,97 динара почев од 22.07.2016. године до 31.07.2016. године и у делу за исплату законске затезне камате на износ обрачунате камате од 169.897,48 динара почев од 22.07.2016. године до исплате, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. О праву тужиоца као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а тиче се примене одредби чланова 451 и 366. став 1. Закона о облигационим односима, јер се закључењем Уговора о приступању дугу тужени обавезао на испуњење повериоачевог потраживања, а Споразумом о регулисању дуга за електричну енергију писмено признао застарелу обавезу што се сматра као одрицање од застарелости, због чега у конкретном случају чак и прихватање посебне ревизије не би довело до другачије одлуке. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1.ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга за електричну енергију поднета је 01.08.2016. године, а вредност предмета спора је 625.513,45 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на

дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић